

Tir N'a Noir

Vamp

Det e svart november, havet knuse mot strand
Ein forliste drøm fra et sommargrønt land.
Men eg huske ennå vakre Mary MacKear,
longt vest i Tir n'a Noir

Va du drøm? Va du te? Va du hud? Va du blod?
Eg kan hørra deg le. Eg kan huska eg lo.
Bakom horisontar, så forvitra og glir
e du mi, mi Mary MacKear.

Når min rustne kropp går i bakkane tungt
hørr'eg nåken hviska bakom vintrane ungt:

Kom tebage, venn, ifra kneipar og svir.
Kom igjen te Tir n'a Noir.

Kom te hud. Kom te sinn ifra alt så e grått.
Eg ska stryga ditt kinn, gjere blikket ditt blått.

For bak horisontar, så forvitra og glir
e eg di, di Mary MacKear.

Instrumental..

Så når kvelden komme og eg stilt går ombord,
og min livbåt blir låra i seks fot med jord,
seil' eg vest i havet te Mary MacKear
i det grønna Tir n'a Noir.

Te drøm og te kinn og ein himmel av trøst
kor allting e sinn og eg hørrer di røst:

Horisontar fins ikkje. Alt du tar på forblir
Eg e di , di Mary MacKear

Instrumental..

Horisontar fins ikkje. Alt du tar på forblir
Eg e di , di Mary MacKear